

JAK JSEM BOJOVAL S RYBAMI

ANEB MOJE MONTÁŽ S ORIGINÁLNÍM
KRMÍTKEM A KULIČKOU Z POLYSTYRENU

Ing. Zdeněk Pochylý

Ing. Zdeněk Pochylý

JAK JSEM BOJOVAL S RYBAMI

**ANEB MOJE MONTÁŽ S ORIGINÁLNÍM
KRMÍTKEM A KULIČKOU Z POLYSTYRENU**

OBSAH

1 Úvod	5
2 VZPOMÍNKY Z DĚTSKÝCH LET – SLAVKOV U UHERSKÉHO HRADIŠTĚ	6
3 ZAČÁTEK OPRAVDOVÉHO RYBAŘENÍ	9
3.1 KACHNA	9
4 VODNÍ NÁDRŽ V HLUKU	11
5 VLTAVA	12
5.1 KAPŘI POD CUKROVAREM V MODŘANECH	12
5.2 BYLA TO VELKÁ ŠTIKA, NEBO HLAVATKA?	13
5.3 MODŘANSKÝ JEZ	14
5.4 VLTAVA, RÁJ RYBÁŘŮ	14
6 VRANSKÁ PŘEHRADA	16
6.1 SKOCHOVICE	16
7 BEROUNKA	17
8 SLAPSKÁ PŘEHRADA	19
8.1 POTÁPĚČ	20
8.2 NA CIZÍ PRUTY SE NESAHÁ	20
8.3 JAK JSEM ULOVIL PLACHETNICI	21
8.4 PŘÍHODA S LABUTÍ	21
8.5 KAPR NEBO AMUR – SÁZKA	22
9 LUŽNICE – SOBĚSLAV	24
10 UKRAJINA	25
11 JUGOSLÁVIE	26
12 SÁZAVA	29
12.1 SÁZAVA – ČTVERO ROČNÍCH OBDOBÍ	32
12.2 ŠTIKA	34
12.3 ZLOMENÝ PODBĚRÁK	36
12.4 BEZINKA	39
12.5 MŮJ NEJVĚTŠÍ KAPR ULOVENÝ NA POLYSTYREN	41
12.6 SUMEC	43

12.7 TOLSTOLOBIK	45
12.8 POLYSTYREN NEBO BOILIES?	46
12.9 MŮJ POSLEDNÍ KAPR	46
13 ANALÝZA JAK NA TO, ABY NEBYLO TOLIK VÁZEK	48
13.1 JAK TO FUNGUJE V PRAXI.	53
13.2 STATISTIKA	55
ZÁVĚR	58
COPYRIGHT	60

1 Úvod

Přestože statistika uvedená v závěru této publikace je naprosto výmluvná, nikomu nevnučuji tento způsob chytání ryb. Zatím jsem to poradil několika kamarádům rybářům a všichni od té doby chytají tak jako já.

Teprve teď, když mi zdravotní stav nedovoluje chodit na ryby, jsem se rozhodl, že tento způsob zveřejním a podělím se o své zkušenosti s ostatními rybáři.

Kuličky z polystyrenu se nikdy nezkaží a šrot se strouhankou a trochou vody do krmítka má každý rybář.

Rybáři se vyznačují jednou velmi důležitou vlastností, a tou je trpělivost.

Jenom jeden případ je přivede k šílenství, a to je, když mají nahozeno na těžko, uváznou a utrhnou návazec. Musí potom znovu navazovat.

Proto se tímto problémem zabývá tato publikace, abychom tyto situace minimalizovali.

Aby věrohodnost mého způsobu chytání ryb, hlavně kaprů, byla dostatečná, rád bych uvedl, že se zabývám chováním ryb v různých podmínkách již od dětství.

2 Vzpomínky z dětských let – Slavkov u Uherského Hradiště

Slavkov, moje rodná obec, leží pod Bílými Karpaty. Ve Slavkově není žádná řeka. A přece mám vzpomínky na ryby. Na začátku padesátých let jsme byli kluci, kterým nebylo nic svaté. Bydleli jsme u potoka zvaného Okluky. Voda a všechno živé kolem potoka nás nesmírně lákalo. Viděli jsme – v našich očích – velké ryby. Například 30centimetrový tloušť – to už byla velryba. Dovedl jsem sedět celé hodiny a dívat se na proudící vodu. Jednou, bylo to ve druhé třídě základní školy, jsme měli přes poledne dvě hodiny volno. Odpoledne bylo pouze náboženství. Já jsem šel jenom na chvilku pozorovat ryby do potoka, kde bylo plno střevlí a tloušťů. Když jsem si myslel, že je čas jít do školy, nechal jsem ryby rybami a pelášil na náboženství. Do školy jsem přišel akorát včas. Zrovna se celá třída modlila. Já jsem se tedy postavil a taky se modlil. Když modlitba skončila, třída k mému překvapení odcházela domů. To mne polil smrtelný strach. Farář Huňka se na mne zle podíval a ukázal mi, kam si mám stoupnout. Jeho nejoblíbenějším trestem bylo bití pěstí do zad. Od té doby nesnáším náboženství. Poznal jsem tak, že čas je relativní. Utíká tam, kde je příjemně, a vleče se tam, kde to nechceme.

Jako kluci jsme byli parta: Jaroš, Vojta, můj bratr František a já. Jednou jsme byli v Dolních Kútíkách a v jedné tůni jsme viděli pěkné ryby. Vrhli jsme se do tůně a snažili jsme je chytit. Najednou Vojta zařval:

„Mám ji!“